

2010-11-20

SKIN MAGAZINE

17e jaargang

1

no.

april 2011

Deze uitgave o.a.
LifeWord Christian Center
Strafbaarstelling van illegaliteit
Gesprek met minister Rosenthal
over geloofsvrijheid
Lausanne III
Boekbespreking *De crux*

SKIN
SAMEN KERK IN NEDERLAND

Migrantenplatform Justitiepastaoraat

Ds. J. Eerbeek

Op zaterdag 20 november 2010 werd de vierde bijeenkomst van het migrantenplatform voor justitiepastaoraat gehouden. Dit migrantenplatform is een overlegorgaan tussen justitiepredikanten, justitiepastores, vertegenwoordigers van de migrantenkerken, migrantenpastores, de Protestantse Theologische Universiteit (in verband met de opleiding van migrantenpastores), Exodus en andere relevante organisaties. Het migrantenplatform wil de verbinding versterken tussen migrantenkerken en justitiepastaoraat.

De bijeenkomst vond plaats in de Moluks Evangelische Kerk, Gardji Indjili Moluku te Amsterdam en werd geopend door de voorzitter van de Molukse kerk GIM, waarna werd gezongen. Al direct werd de Molukse cultuur van gastvrijheid ervaren.

Ds. Verry Patty (justitiepredikant en voorganger van de Molukse Kerk) hield een inleiding met als thema 'Van schuilkerk tot kerk voor anderen'. Hij belichtte de geschiedenis van de Molukse kerk vanaf de vijftiger jaren met het kampleven en het geloof tot nu toe, waarbij de kerk uitgaat van reframing the basics, en waarbij de kerk dienstbaarheid en solidariteit als sleutelwoorden ziet. Aan de hand van een tekst van Nelson Mandela schetste dominee Patty vervolgens hoe het begrip 'kerk voor anderen' eruit zou kunnen zien. Oog hebben voor de historie van het eigen verhaal, zoeken naar

mogelijkheden, ruimte scheppen voor elkaar en jezelf ontstijgen. Hoofdpredikant Jan Eerbeek lichtte de regels toe voor migrantenpredikanten die een ambtelijk bezoek aan hun gemeenteleden willen brengen buiten de bezoeken. Om voor deze regeling in aanmerking te komen, gelden de volgende voorwaarden.

1. er moet een integriteitsonderzoek zijn gedaan door Bureau Veiligheid en Integriteit van het ministerie van Veiligheid en Justitie;
2. betrokkene moet de Nederlandse nationaliteit hebben en goed Nederlands spreken. Dit ook in verband met de communicatie met de medewerkers van de inrichting waar men op bezoek gaat;
3. het bezoek mag niet evangeliserend van aard zijn. Het gaat om het bezoek van

Zelf heb je het ergens over 'het omwoelde landschap van het christendom'. Wat betekent dit voor de kerken in Nederland?

Wij kunnen niet langer blijven steken in onze monoculturele patronen. Het Lichaam van Christus in Nederland is veelkleurig. We moeten ons oefenen in multiculturele manieren van kerk zijn en van getuigen. In de gevestigde kerken is verandering van denken nodig om ruimte te geven aan niet-westerse tradities. Een niet-westers lied is niet voldoende, het gaat om meer. We moeten zelf anders worden, het gaat om de openheid om ontvanger te zijn.

Je zou verwachten dat de Nederlandse kerken en de migrantenkerken de gelederen zouden sluiten, maar eigenlijk is er niet zo veel enthousiasme voor. We kennen elkaar niet of we denken elkaar niet nodig te hebben. De Nederlandse kerken schrikken van 'het vreemde'. De migrantenkerken hebben meer dan genoeg aan de eigen problemen. Hoe kan deze patstelling worden doorbroken?

Realisme is nodig om te erkennen dat de migrantenkerken hun eigen vragen en hun eigen prioriteiten hebben. Ze moeten zichzelf terugvinden in een situatie van diaspora. De Nederlandse manier van kerk zijn is hen vreemd. De gevestigde kerken moeten uitkijken om niet de migrantenkerken tot voorwerp van hun programma's en projecten te maken. We moeten ons eerlijk afvragen: wat zijn onze motieven?

De doorbraak moet plaatsvinden op plaatselijk niveau. Gezamenlijke inzet voor de stad en de buurt geeft saamhorigheid en vertrouwen.

Tegelijk leer je dan ook om je samen over de geopende Bijbel te buigen. We zijn aan elkaar gegeven als leden van het Lichaam van Christus. Dat is het draagvlak, daar liggen de roeping en de belofte.

De migrantenkerken, vooral de kerken die de laatste decennia ontstonden, hebben vaak een sterke missionaire drang. Ze voelen zich geroepen om het Evangelie in de Nederlandse samenleving opnieuw te laten klinken. "Vroeger kwamen jullie zendelingen naar ons, nu komen wij als zendelingen naar jullie". De praktijk blijkt dan onthutsend weerbarstig te zijn en de botsing op de Nederlandse ontkerstende cultuur hard en pijnlijk. Is er een remedie?

De gevestigde kerken zouden moeten zoeken naar wegen en middelen om de migranten te verwelkomen en van dienst te zijn, zodat zij niet onze fouten gaan herhalen. Ze moeten de Nederlandse cultuur leren kennen. Er is missionaire training nodig voor de migranten. Het is daarbij heel belangrijk dat de migranten zelf participeren in het geven van die training, dus training in gelijkwaardigheid en wederkerigheid. Ook daarin vindt dan de interculturele ontmoeting plaats en kunnen misverstanden en kortsluitingen worden voorkomen.

gemeenteleden die geloofsgenoten zijn. De overheid kan evangelisatie in extra pastoraal bezoek niet faciliteren;

4. de bezoekende predikant of pastor mag niets aan de gedetineerde geven (ook geen Bijbels en religieuze voorwerpen) en ook niets van de gedetineerde meenemen (bijvoorbeeld een brief voor een familielid);

5. de bezoekende predikant mag over het bezoek niets naar buiten brengen in de pers of anderszins;

6. bij vragen kan men contact opnemen met de hoofdpredikant ds. J. Eerbeek, 06-51362783, j.eerbeek@dji.minjus.nl;

7. de bezoekende predikant heeft een introductiegesprek met hoofdpredikant en/of adjunct hoofdaalmoezenier. Deze besluit of betrokkene op een landelijke lijst kan worden geplaatst die toegang biedt tot alle inrichtingen.

8. de bezoekende predikant moet willen deelnemen aan twee instructiebijeenkomsten per jaar;

9. er mag geen familierelatie bestaan tussen predikant en de bezochte gedetineerde.

Met de organisatie Exodus wordt overlegd in hoeverre de predikanten op de lijst de status van Exodusvrijwilliger kunnen krijgen om in aanmerking te komen voor reiskostenvergoeding.

De vierde bijeenkomst van het migrantenplatform werd afgesloten met een heerlijke maaltijd, bereid door leden van de Molukse kerk.

Op 12 januari 2011 is de eerste instructiebijeenkomst geweest. hoofdpredikant en adjunct-hoofdaalmoezenier hebben daar een toelichting gegeven op een groot aantal zaken die men moet weten en waar men zich aan moet houden als met een inrichting bezoekt.

Wie in aanmerking wil komen voor plaatsing op de lijst, kan contact opnemen met hoofdpredikant Jan Eerbeek: j.eerbeek@dji.minjus.nl

Indrukken van Lausanne III in Kaapstad

Robert Calvert

Het Derde Lausanne Congres over Wereldwijde Evangelisatie (ook wel bekend onder de namen Kaapstad 2010 of Lausanne III) vond plaats in Kaapstad, Zuid-Afrika, van 16 tot 25 oktober 2010. Het Congres, dat georganiseerd was in samenwerking met de World Evangelical Alliance, bracht vier duizend leidinggevendenden uit twee honderd landen bijeen om de belangrijke vraagstukken van onze tijd te bespreken in het licht van de toekomst van de kerk en de verkondiging van het evangelie in de wereld.

Lausanne III was de grootste gebeurtenis in het jaar waarin gevierd werd dat honderd jaar geleden de grote Wereldzendingconferentie van Edinburgh 1910 werd gehouden. Het lijkt me dat de viering van honderd jaar zendingswerk voor evangelische christenen van even groot belang is als de bevestiging van de betekenis van evangelisch christen te zijn die op het eerste Congres van Lausanne in 1974 zo duidelijk was onder woorden is gebracht.

Een week lang hebben 4.200 leidinggevendenden uit kerkelijk werk en uit zendingskringen afkomstig uit 198 landen met elkaar overleg gevoerd. Door te werken met websites via internet hebben nog veel meer personen zich met Kaapstad 2010 verbonden geweten, waardoor de reikwijdte van de

conferentie nog weer veel groter werd. In mijn rol als bestuurslid van de Bakke Graduate University, was ik uitgenodigd om mee te werken aan het welslagen van de dialoogsessies. Zo voerde ik op de eerste dag het woord over het thema Waarheid en Evangelie gezien vanuit het perspectief van een pastor in het stadscentrum van Rotterdam.

Iedere morgen zagen we dezelfde gezichten van allerlei mensen gezeten aan een van de negenhonderd tafels in de grote Congresshal. Het was een indrukwekkend gebeuren, een week lang samen met zo velen in gebed verenigd te zijn. Zelf maakte ik kennis met drie mannen en een vrouw die leiding geven aan zendingswerk in Sri Lanka, Oeganda, Vietnam en in Engeland. Ik noem drie zaken die op mij de meeste indruk hebben gemaakt:

Platform Prison Chaplaincy

On Saturday November 20th, 2010, a meeting of the Platform of Migrant Churches and the Prison Chaplaincy was held. This Platform is a meeting place of pastors in detention centres, representatives of Migrant Churches, pastors of Migrant churches, the Protestant Theological University (in view of theological training of Pastors of Migrant churches), the organisation Exodus and some other relevant organisations. The Platform seeks to reinforce the relations between the Migrant Churches and the Prison Chaplaincy.

The meeting was organised at the Moluccan Evangelical Church, Gardjii Indjili Moluku (GIM), in Amsterdam, and was opened by the president of this church after hymn singing.

From the beginning the Moluccan culture of hospitality was apparent. The Rev. Verry Patty, Prison Pastor and Pastor of the Moluccan Church, gave a presentation with the theme: 'From hidden Church to a Church for others'.

He sketched the history of the Moluccan Church in The Netherlands right from the beginning in the fifties when Moluccans lived in camp areas, depicting the meaning of the Christian faith in these circumstances and up to

now. In the present situation the Church is taking reframing the basics as point of departure, seeing service and solidarity as its key values. On the basis of a text from Nelson Mandela, Rev. Patty gave an outline of the Church for Others. It includes a consciousness of one's own story and history, openness for new possibilities, creating space for others and transcending one's own situation.

The Chief Chaplain for the Ministry of Justice, Jan Eerbeek, explained the rules that apply to Pastors of Migrant Churches who would like pay a visit to their parishioners on the basis of their ministry and avoiding the official visiting hours. Those who would like to pay visits

multicultural ways of being church and witness thus in various ways. A change of thinking is necessary in the established churches, giving space to non Western traditions. Singing songs imported from abroad is not enough. We ourselves must change in such a way that we develop an openness to receive.

You would expect that the Dutch churches and the migrant churches would close ranks, but in fact there is not much enthusiasm for this. We do not know each other or we think that we do not need the other. The Dutch churches are scared of what is strange to them. The migrant churches, on their side, have a lot of problems to solve. How will it be possible that this stalemate be broken?

We must be realistic and we should recognize that migrant churches have their own questions and their own priorities. They must resolve themselves in a situation of Diaspora. The Dutch way of being church is strange to them. The established churches must safeguard against considering the migrant churches as objects for their own programme and projects. We must honestly ask ourselves the question: what are our motives?

The impetus must take place at the local level. Through a common commitment for the city and for the environment solidarity and trust should be developed. This will also lead us to concentrate ourselves to the Bible opened before us. We have been given to each other as members of the body of Christ. That is the basis; this is our common vocation and promise.

The migrant churches, especially the churches that came into being during recent decades, often show a strong missionary drive. They feel themselves called to let the gospel sound be heard clearly in Dutch society. 'In former days your missionaries came to us, nowadays, we come to you as missionaries'. This proves to be disconcerting and the clash with the Dutch secularized culture seems to be painful. Is there a remedy?

The established churches would have to look for ways to welcome the migrants and to render them service in such a way that they will not repeat our mistakes. They must learn about Dutch culture now. A missionary training is necessary for the migrants. It is thereby very important that the migrants themselves participate in developing that training; it should therefore be a training in equality and reciprocity. Also in this an intercultural encounter will take place and thus avoid misunderstandings and break down in dialogue.

that fall into this 'category' should be aware of the following conditions:

1. The Office of Security and Integrity of the Ministry of Security and Justice carry out an examination of one's good character;

2. People concerned must have Dutch nationality and have a fair knowledge of the Dutch language. This is needed as these pastors should be able to communicate freely with employees of the detention centre where the visit is paid;

3. The visit should not have the aim of Evangelization: it concerns the visit of a member of one's parish. Public authorities do not facilitate Evangelisation activities;

4. The visiting minister or pastor should not bring any present to the detainees (also no Bibles or religious objects), and he or she should not receive something out of the hands of the detainee (for instance a letter for a member from one of his relatives);

5. The pastor is not allowed to communicate anything about the visit to the outside world, in the press or other public media;

6. The pastor who prepares for a visit will pay an intake visit to the Chief Chaplain for Detention Centers, or his substitute. These functionaries take the decision whether the person concerned may

be placed on the national list that gives access to all detention centers in The Netherlands;

7. Pastors who regularly pay visits to the detainees must be willing to attend two instruction meetings yearly;

8. There should be not family relationships between the pastor and the detainee;

9. In case of queries, one should contact the Chief Chaplain for Detention Centers, the Rev. J. Eerbeek, 06-51362783. Consultations are held with the organization Exodus about the question whether pastors on the list may receive the status of Exodus volunteer, which could give them the possibility to have their travel expenses refunded.

This fourth meeting of the Platform was closed with a delicious meal prepared by members of the hospitable Moluccan Church.

The first instruction meeting was held on January 12th, 2011. During that meeting the Chief Chaplain and his suppliant explained extensively the necessary customs and regulations that pastoral visitors of detention centres should know.

All those who would like to apply to be put on the list of these pastors, are invited to contact Chief Chaplain Rev. Jan Eerbeek:
j.eerbeek@dji.minj.us.nl